

KERK & leven

14

2023

WEEKKRANT

5 APRIL

JAARGANG 84

EDITIE 1180

P.E. GROENE WEIDEN DAMME

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

Terug naar de geliefde

Lazarus en zijn geliefde

In 2004 verscheen de tekst van dit toneel voor het eerst in het Nederlands. Het is van de hand van de gekende Libanese auteur Kahlil Gibran (1883-1931). Hij voltooide het met de wetenschap dat hij dodelijk ziek was en zelf het grote Mysterie moest ingaan. De dood is voor iedereen een zekerheid, niemand ont-snapt eraan.

Door omstandigheden is het werkje verborgen gebleven tot het 40 jaar later door Kahlil Gibran (zijn neef, petekind en naamgenoot) ontdekt werd in zijn nalatenschap en wereldkundig werd gemaakt. In deze eenvoudige eenakter denkt de auteur na over zijn eigen levenseinde door de bijbelse figuur van Lazarus te laten hunkeren naar het leven na de dood.

‘Het ontwaken was daar waar ik samen was met mijn liefste en de werkelijkheid.’

Deze gedachte kadert in de Oosterse overtuiging dat onze werkelijkheid een illusie is (maya), een schaduw van de Werkelijkheid. Het echte ontwaken is er pas na ons sterven, ervoor dromen we slechts.

Lazarus werd door Jezus terug naar het leven geroepen, maar sleet zijn dagen in heimwee en hunkering naar die Overkant waar hij even mocht verblijven. Zo vertelt hij tegen zijn zus Maria:

‘Toen kwam de dood, de engel met de gevleugelde voeten, en voerde mijn verlangen naar het hare en ik leefde met haar in het hart van God... Tot een stem mij riep, een stem uit diepten, de stem van een wereld. Toen werd wat onscheidbaar was uiteengerukt... Een stem riep: “Lazarus, kom naar buiten!” en ik daalde uit mijn hemels verblijf af naar het graf in een graf, dit lichaam in een verzegelde grot.’

Het toneelstuk van Lazarus en zijn geliefde doet me mijmeren bij het verrijzenisgeloof. Velen geloven daar niet meer in. Het leven dat we leven is het enige. YOLO, you only live once, je leeft maar één keer. Christenen geloven wel in het leven na de dood, omdat Jezus ons is voorgegaan. Hij heeft ons leven geleefd en is onze dood gestorven. In de kracht van Gods liefde is hij verzezen om thuis te zijn bij de Geliefde. Mochten wij het verrijzenisgeloof kunnen linken aan de liefde, aan Gods liefde, wij zouden ervan opleven, wij zouden anders in het leven staan. De angst voor de dood wordt dan deels ontkracht door het grote vertrouwen dat wij niet verloren gaan, maar in liefde zullen thuiszijn, voorgoed. De apostel Paulus schreef het poëtisch neer in zijn Romeinenbrief (Rom. 8:38-39 NBV21):

‘Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch krachten, heden noch toekomst, hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is, ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die Hij ons bewezen heeft in Christus Jezus, onze Heer.’

Wij mogen hier en nu al in liefde leven in het besef ooit verenigd te worden met de Liefde zelf. Ons verrijzenisgeloof maakt van ons vrije mensen, wij kunnen elke nieuwe dag met vertrouwen tegemoet gaan. Ons leven is gedragen door de bron van alle leven, onze liefde verlangt niet tevergeefs.

Nogmaals Lazarus aan het woord in het toneelstuk van Gibran: ‘Nu zoek ik Zijn geest en word bevrijd. En ook al slaan ze me in ijzere boeien, ik ben niet gebonden. En ook al houden duizend moeders en duizend maal duizend zusters me aan mijn kleren vast, tegenhouden kunnen ze me niet. Ik ga met de oos-

tenwind naar waar de oostenwind gaat. Ik zoek mijn liefste in de zons- ondergang waarin al onze dagen tot rust komen. Ik zoek mijn liefste in de nacht waarin alle ochtenden slapen.’

Altijd weer de liefde

Met zijn eigen dood voor ogen schreef de Libanese dichter over zijn geloof in de liefde. Hij is overtuigd dat elke mensenziele liefde vinden zal in het leven na de dood. Liefde is onze oorsprong en ons doel. Het is het grootste verlangen dat ons drijft, te beminnen en bemind te zijn. Om het volle leven in te gaan, om volledig opgenomen te zijn in de liefde, moeten we door-

heen de dood, door het geboorteka- naal reikend naar nieuw licht. Mensen die geloven in het leven na de dood, vertrouwen in de uiteindelijk- ke ontmoeting met de liefde, de geliefde, de Liefde. Dat verrijzenis- geloof doet ons hier en nu al anders in het leven staan. Wij leven niet in een gesloten doos. Als christe- nen hebben we uitzicht op de he- mel, want ons bestaan werd openge- broken door het paasgebeuren.

Verrijzenislicht

Sieger Köder (1925-2015) schilderde dit mooie verrijzenisafereel. Het graf is open, de steen weggerold, nieuwe dageraad doet eeuwig leven aanlichten. Merk op dat uit het graf

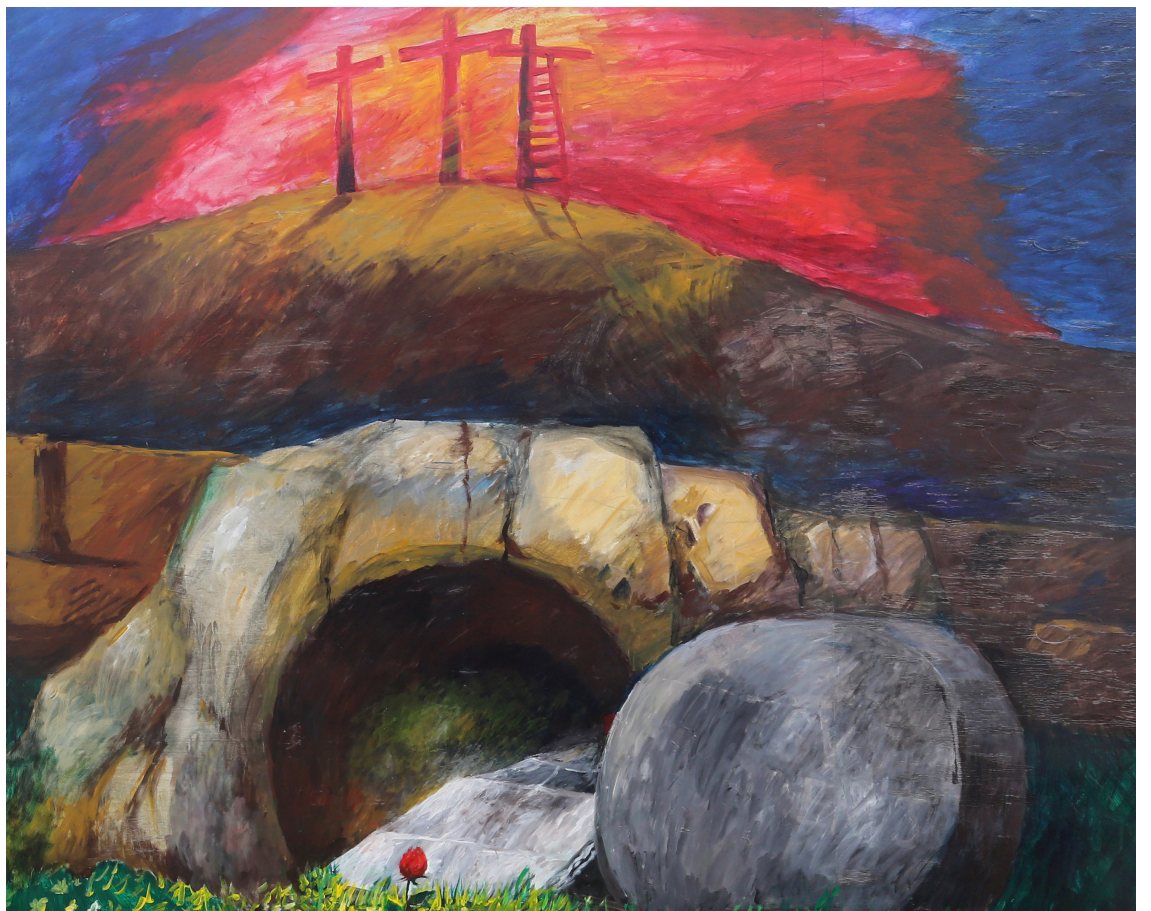
stralend licht komt, geen doodse duisternis meer, maar het levende licht als onze uiteindelijke bestemming.

Laten we in liefde leven. De God van liefde zal ons doen leven aan dood voorbij. Dat is ons geloof, onze hoop en onze liefde.

Een zalig en vrolijk Pasen gewenst!

Pastoor Pradip Smagge
P.E. Groene Weiden Damme

(dit artikel verschijnt in alle edities van KERK&leven van het decanaat Brugge)

© dreamstime: Sieger Köder

